Font d’en Vila o sant Miquel

S’arriba a la font d’en Vila per la pista que du al Casot des de la carretera de Can Maçana (BP-1103). Entre els km 3 i 4 de la carretera, cal agafar el trencall cap al Casot. La font queda sota aquesta pista. S’hi arriba bé seguint l’avinguda Pau Vila, que surt de la pista a mà esquerra. Coordenades x=399962, y=4607456 (UTM,ETRS89).

Font d’en Vila – Situació gerogràfica

Unes escales, que salven un marge força alt, permeten accedir a la font, que queda just sota el final de l’avinguda Pau Casals. La font i l’entorn van ser restaurats l’any 2002 per part del Patronat de la Muntanya de Montserrat. Una peça de ceràmica, feta per les monges de Sant. Benet senyalitza la font. Al peu del broc per on raja un fil d’aigua, segons alguns comentaris està generalment seca, hi ha un bassiol, formigonat, que serveix d’abeurador.

Més cap a ponent hi havia hagut una zona de fontada, zona que permet a la gent aplegar-se a la vora de la font per menjar i divertir-se. Segurament encara hi deu ser, però colgada per la vegetació. Segurament aquest indret és el que indiquen els mapes de Ribera-Mariné (2004) i de l’ICC (2002). La darrera versió de l’Alpina, en canvi, situa la font on es troba avui. La font d’en Vila ja es troba esmentada en les cartografies antigues. Joan Cabeza (1909) i Ramon de Semir (1949). Ramon de Semir a la font d’en Vila l’anomena *font d’en Vilà.*

 Font d’en Vila – Joan Cabeza (1909)	 Font d’en Vila – Ramon de Semir (1949)

 Font d’en Vila – Ramon Ribera 1998	 Font d’en Vila – Editorial Alpìna versió mapa digital

Font d’en Vila – Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya

En aquest dos mapes s’indica també que a prop d’aquesta font hi ha la del Gavatx, que podria ser aquesta mateixa, si fos així voldria dir que ha canviat de nom amb el temps, o es refereixen a una font propera totalment perduda avui. En la ressenya feta per Pere Bosquets en el llibre *Ermites i fonts montserratines* (1967) parla de la font del Gavat com a font mig perduda. En aquest llibre hi ha un dibuix amb la font que es veu que rajava sempre, prop del berenador; i indica que, tot i essent antiga, es va urbanitzar “*modernament, amb una gran taula de pedra i seients en forma de bolets*”. La font era presidida per una imatge en majòlica de St. Miquel.

La situació actual varia de la descrita pels Amics del Sol l’any 1963, tal com indica les següent fotografies. La primera d’Eulàlia Comas i Cesca Casadeús (2009) pel Patronat de la Muntanya de Montserrat i la següent de Fede Fosalba feta el més d’octubre de 2015.

Comparant les dues imatges pot comprovar-se el deteriorament de la font en els darrers anys.